

[Bøgholm.]

henvises i lovforslaget til den almindelige politivedtægt. Betyder det, at brugen af transistorradio og grammofon ikke vil kunne tolereres?

Lad mig hertil knytte den bemærkning, at jeg ikke kan se, at dette lovforslag er egnet til at danne en badelivets grundlov. Jeg ville gerne se det anerkendt som en statslig og kommunal opgave at udbygge bademulighederne ved at skabe offentlige badestrande, hvor badning kan finde sted uden fare. Men det siger forslaget ikke noget om.

Angående bestemmelser om adgang til skov, som bliver udtrykt i lovforslagets § 55, skal jeg blot gøre den ene bemærkning, at der hermed gives friere adgang til skov end til udyrkede arealer, der kan undrages offentlig adgang gennem indhegning. Jeg er naturligvis opmærksom på, at private skove under 5 ha er undtaget i lovforslagets bestemmelser. Men denne grænse forekommer mig alt for snæver, og jeg ser mig ikke i stand til at medvirke til gennemførelse af dette lovforslag.

Fanger: I lovforslagets formålsparagraf, § 1, hedder det, at ved denne lov tilstræbes det at værne Danmarks natur og landskabelige værdier og i videst muligt omfang at give befolkningen mulighed for at nyde godt af disse.

Se, det er jo en formålsparagraf, som vi alle kan tiltræde. Men hvorledes kan nu disse to formål forliges? Det sker ikke ved, at man ved lov tvangsåbner skove, strande og udyrkede arealer og så lader 5 og 7 være lige. Det vil kun skabe ufred, svineri og modvirke det første formål, at værne naturen. Det vil være en partiel ekspropriation uden erstatning, og derfor strider det imod grundlovens § 73, som siger, at ejendomsretten er ukrænkelig; ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det, og da kan det kun ske ifølge lov og mod fuld erstatning.

Ja men hvordan kan naturfredning så gøres på den rigtige måde? Det kan ske ved, at det offentlige erhverver de arealer, der er behov for, og indretter dem med de nødvendige faciliteter, nemlig veje, parkeringspladser og toiletter, og sørger for renholdelse. Normalt behøver skovene ikke

at erhverves af offentligheden. Men hvis de ligger i nærheden af store byer, bør det overvejes, om byen bør erhverve dem eller deltage i udgifterne ved dem.

Kan der gøres mere for befolkningen? Ja, i 1805 gennemførtes skovforordningen med dens fredskovsbestemmelser. Det var på en tid, da en skovs hovedopgave var at levere brænde til landets kakkelovne og komfurer. Siden er skovarealerne blevet tre gange så store, men behovet for brænde er væk. Samtidig er behovet for rekreative fritidsområder steget enormt, med det mindre arbejds slid, med den kortere arbejdstid, den længere ferie og de højere indkomster. Derfor burde man efter ansøgning tillade, at mange fredskove omdannedes til fritidskovene med rekreative formål, på den måde at man udtyndede skoven, så der blev åbne sletter til solbadning, og gav tilladelse til kampering, bygning af fritidshytter osv. Dette kunne ske både på privat og offentligt initiativ. Mange skove egner sig ikke mere til at levere gavntre, men ville være ideelle som fritidsskove.

Er der da nogen steder, hvor man har løst nogle af disse problemer ved at åbne arealerne for almenheden? Ja, det har man i Århus amt; med et dygtigt fredningsplanudvalg har man vist vej både i fortiden og i nutiden og vil sikkert også gøre det i fremtiden, således at man i god tid skaber fritidsmuligheder for den stedse voksende århusianske befolkning, men også for de mange turister fra ind- og udland, som strømmer til. Der har nemlig kommunerne eller amtet erhvervet skove og standarealer i det omfang, der var brug for, og man fortsætter denne linje. Derfor kan jeg måske med Aktuelt sige, at hvis man vil vide, hvorledes det løses på den rigtige måde, så kan man spørge Århus.

Jeg havde håbet, at de mange henvendelser fra hele landet, som er strømmet ind både til de enkelte folketingsmedlemmer og til udvalget, var resulteret i, at man havde indset, at der skulle rettes alvorligt ved dette lovforslag, således at det virkelig kunne tjene det formål, man havde sat sig. Det har man ikke nået; man har lavet nogle små forbedringer, men §§ 54, 55 og 56 glør stadig befolkningen i øjnene, og derfor må jeg ved tredje behandling af lovforslaget stemme imod det. Jeg vil undlade at stemme